

Een AB Discovery Boek

Bedtijdverha- len voor Sissy Babies

Deel 2

Christine Kringle

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Bedtijdverhalen voor sissy-baby's

Deel 2

door

Christine Kringle

Eerste publicatie 2020 Auteursrecht © Christine Kringle Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, openbaar gemaakt in enige vorm, op enige wijze, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en de auteur.

Elke gelijkenis met een levend of overleden persoon of met werkelijke gebeurtenissen berust op toeval.

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Titel: Bedtijdverhalen voor Sissy Babies
(Deel 2)

Auteur: Christine Kringle

Redacteur: Michael Bent

Uitgever: AB Discovery

© 2020

www.abdiscovery.com.au

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Inhoud

~ Experimentele variaties – (pt 2) ~	5
~ Gepersonaliseerde Therapie ~	36
~ Oma's kinderkamer ~	64
~ Op weg naar een A ~	100
~ Toevallige gevolgen ~	155

~ Experimentele variaties – (pt 2) ~

Bethany heeft twee moeders

Dit verhaal is een vervolg op deel één in het eerste deel van deze serie. Hoewel het handig is om het eerste verhaal vooraf te lezen, staat dit verhaal nog steeds op zichzelf als een geweldig verhaaltje voor het slapengaan van een sissy baby!

Stacy James was geen typische vrouw van in de 40. Ze was rijk, machtig en gemotiveerd. Ze had haar eigen bedrijf vanaf de grond opgebouwd toen ze 30 was, en het was zo succesvol dat het de interesse wekte van een investment banker genaamd Raymond James. Toen hij haar benaderde om te verkopen, vertelde ze hem dat hij een betere kans had om met haar te trouwen dan om haar bedrijf van haar af te pakken. Ze hield woord, want toen Raymond haar bedrijf niet uit haar handen kon krijgen, raakte hij inderdaad geïnteresseerd in haar. Hij was geen man die gewend was om te

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

verliezen, vooral niet in de zakenwereld, maar Stacy was een vrouw die anders was dan iedereen die hij in het verleden was tegengekomen. Het was nog maar een paar maanden voordat ze trouwden.

Ray had meer geld dan sommige kleine landen. Hij had een enorm bedrag van zijn vader geërfd, maar hij wilde nooit dat dat zijn definitie zou zijn, dus werkte hij hard om die erfenis te nemen en te laten groeien. Hij moest het opbouwen tot het punt dat mensen *hem herkenden*, en niet alleen het geld van zijn vader. Hij was trots op zijn prestaties, maar pas toen hij Stacy ontmoette, begon hij echt te leven. Eten, reizen, gewoon alles, was leuker met haar aan zijn zijde.

Stacy voelde hetzelfde. Tot Ray was haar enige passie haar bedrijf. Ze kwam uit bescheiden middelen, maar haar ouders hadden haar de waarde van hard werken geleerd en ze was vastbesloten om te slagen. Ray was een verwante ziel en ze was nog nooit zo gelukkig geweest tot de dag dat hij plotseling stierf bij een ongeluk tijdens het rotsklimmen.

Stacy raakte in een ernstige depressie nadat Ray stierf. Het leven, zelfs haar gezelschap, had alle betekenis voor haar verloren. Ze dwaalde vaak gewoon door de gangen van haar landgoed en betreurde wat ze had verloren. Waar ze het meest spijt van had, was het feit dat zij en Ray nooit kinderen hadden gehad. Het was dat spijt dat haar ertoe aanzette om weer in het leven te stappen. Ze zou misschien zelf geen kinderen krijgen, maar ze zou de enorme rijkdom die ze van Ray erfde kunnen gebruiken om de wereld een betere plek te maken voor de kinderen van andere mensen.

Met deze nieuwe passie begon ze met het opzetten van stichtingen om onderzoek en liefdadigheidsinstellingen te financieren om de situatie van anderen te verbeteren. Via zo'n

stichting financierde ze uiteindelijk het onderzoeksproject van Dr. Andrea Michaels en haar werk in hypnose . Met grote interesse luisterde ze toen Dr. Michaels een ongeluk beschreef dat was gebeurd met een van haar proefpersonen, waardoor de jongen in een staat van zuigeling en onder de hoede van een vriendin was beland.

“Zeker. Zeker, dokter,” had ze gezegd toen haar om hulp werd gevraagd. “Wat u ook nodig hebt. Zoals u weet, is geld voor mij geen probleem. Ik zal onmiddellijk met mijn advocaten spreken en ervoor zorgen dat deze jonge dame goed wordt gecompenseerd voor haar inspanningen, maar kunt u mij in de tussentijd meer vertellen over deze baby die u hebt gecreëerd?”

Dr. Michaels legde de situatie gedetailleerd uit en toen ze klaar was, was Stacy ervan overtuigd dat dit een kwestie was waar ze zich direct mee moest bemoeien. Ze verzamelde alle informatie die de dokter had over zowel de jongen als zijn vriendin en zei dat ze een auto voor ze zou sturen, en vroeg de dokter of ze bereid waren om naar haar huis te komen, zodat ze ze persoonlijk kon ontmoeten en haar excuses kon aanbieden. Dr. Michaels gaf de boodschap door en bevestigde dat de jonge dame zei dat het niet nodig was, maar dat ze zou komen als mevrouw James het belangrijk vond.

Toen de auto terugkwam met de twee twintigers erin, stond Stacy in de deuropening. Het was een heel gezicht om te zien hoe de jonge vrouw de jongen bij de hand nam terwijl hij gedachteloos achter haar aan waggelde.

“Hallo, ik ben Stacy James. Jij moet Melody zijn, en dat moet Malcolm zijn, vlak achter je. Leuk om je te ontmoeten.”

Mel was overdonderd door de grootte van het landgoed. "Uh, ja. Ik ben Melody en dit is Malcolm of Bethany. Ik probeer er nog

steeds achter te komen."

"Bethany? Ik vrees dat ik het niet begrijp," merkte Stacy op. "Wil je zeggen dat deze jongen eigenlijk een meisje is?" Ze was verrast door de onthulling.

"Ik weet het niet precies," antwoordde Mel. "Hij lijkt gewoon meer naar babymeisjesgedrag te neigen, dus ja, hij is een soort meisje, denk ik. Dr. Michaels zei dat ze daaraan met hem zou werken."

Stacy vervolgde: "Hoe lang zijn jullie al samen?"

Mel was verrast. "Samen? Ik en Mal? Oh, zo is het niet. Ik heb al een vriendje. Hij is eigenlijk Mals beste vriend. Mal en ik kennen elkaar gewoon al jaren, dat is alles."

"Nogmaals, ik ben in de war." Stacy had moeite om de dynamiek van de situatie in haar hoofd te plaatsen. "Ik dacht dat Dr. Michaels had gezegd dat je had ingestemd om voor Malcolm, eh Bethany, te zorgen terwijl zij werkte aan het oplossen van de situatie."

"Oh, dat heb ik gedaan," antwoordde Mel.

"Dit is allemaal te veel," riep Stacy uit. "Waarom komen jullie niet allebei binnen, dan kunnen we ontspannen terwijl ik probeer op stoom te komen."

Stacy leidde hen naar een grote, goed ingerichte woonkamer en liet Mel plaatsnemen. Bethany leek meer geïnteresseerd in kruipen op de vloer, dus ze mocht dat doen terwijl de twee vrouwen spraken.

"Dus, hij is niet eens je vriendje, en toch ben je bereid om dit soort toewijding aan hem te doen? Dat is gewoonweg buitengewoon, mijn liefste. Wat ben je een opmerkelijke jonge

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

dame. Het is bemoedigend om iemand van jouw leeftijd te vinden die bereid is om zichzelf uit te breiden en dat soort liefde en zorgzaamheid te tonen voor een ander mens."

"Oh, ik weet het allemaal niet," zei Mel. "Maar hij heeft me nodig, en ik zou nooit toestaan dat zijn stiefmoeder haar klauwen in hem zet. God weet alleen wat die vrouw zou doen. Voordat hij Bethany werd, was Mal een hele lieve jongen. Hij verdient het niet om in de handen van iemand zoals zij als hij wordt achtergelaten."

"Ik snap het. Je geeft echt om hem. Misschien niet op een romantische manier, maar hij is speciaal voor je en je voelt een sterke behoefte om hem te beschermen. Dat is het moederinstinct op zijn best, als je het niet erg vindt dat ik dat zeg."

Stacy begon de situatie beter te begrijpen en ze voelde grote bewondering voor deze jonge dame die bereid was zoveel op te offeren voor een vriend, alleen maar omdat hij kwetsbaar was.

Ze keek naar Mel en begon na te denken over hoe dit alles haar leven zou beïnvloeden. Was ze zich bewust van de problemen die ze zou tegenkomen? Dit was allemaal zo nieuw, dus Stacy vond dat ze beter dieper kon graven om te zien wat Mel precies verwachtte.

"En hoe zit het met jou? Je vriend, je familie. Zullen zij je steunen in je beslissing?"

"Ik weet het echt niet," antwoordde Mel, haar gezicht een beetje beteuterd. "Dit is allemaal zo nieuw, maar eerlijk gezegd waarschijnlijk niet. Ik verwacht dat Jimmy, dat is mijn vriendje, meteen helemaal door het lint gaat, en als mijn ouders horen dat ik van school ga -"

Stacy onderbrak. "Whoa whoa whoa, van school af? Waarom in hemelsnaam zou je dat doen?"

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

"Dat zal ik moeten doen," antwoordde Mel. "Hoe kan ik voor een twintigjarig meisje zorgen als ik naar school ga?"

"Nou, je krijgt hulp, dat is hoe." Stacy was heel geruststellend. "Ik weet niet of Dr. Michaels het je heeft verteld, maar ik ga een miljoenenfonds voor je opzetten om toezicht te houden op de zorg voor je vriendin. Je krijgt alle middelen die je nodig hebt om voor haar te zorgen en toch naar school te gaan. Ik wil dat je weet hoezeer ik je bereidheid bewonder om alles te doen wat nodig is om voor je vriendin te zorgen, maar ik zal je niet zover laten gaan. We zullen ervoor zorgen dat Bethany goed verzorgd wordt *en* dat jij tegelijkertijd je dromen kunt najagen. Ik zou je zelfs dit huis willen aanbieden om in te verblijven, als je dat wilt. Ik ben hier de hele dag en er is genoeg personeel om voor Bethany's behoeften te zorgen. Er zijn meer dan genoeg kamers om je te huisvesten en we kunnen zelfs een van de slaapkamers ombouwen tot een kinderkamer als je dat wilt."

"Oh, je hoeft al die moeite niet te doen," antwoordde Mel.

"Het is helemaal geen probleem," hield Stacy vol. "Je zou me er zelfs een plezier mee doen. Het is hier een beetje eenzaam sinds mijn man is overleden. Het zou wel leuk zijn om het weer met iemand te delen. Bovendien heb ik altijd al een baby gewild, dus ik zou het geweldig vinden om jou te helpen met de zorg voor de jouwe."

"Wow. Ik bedoel, zeker, als we niet in de weg zitten. Dit klinkt geweldig." Mel keek naar de kruipende Bethany op de vloer. "Wat zeg je ervan, Bethany? Moeten we mevrouw James' genereuze aanbod aannemen?"

De baby keek naar Mel, leunde achterover, klopte met haar handen op de vloer en zei: "Gaa Gaa Goo Goo Goo."

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

Mel keek naar Stacy en grijnsde. "Ik denk dat dat een ja was. Dit is zo genereus van je. We zullen proberen niet in de weg te lopen."

"Heerlijk," antwoordde Stacy. "Waarom zorg jij er niet voor dat je je spullen verzamelt en ik zal op Bethany letten terwijl je weg bent. Als er iets is dat je nodig hebt dat je niet hebt, noch voor jezelf, noch voor Bethany, zeg je het gewoon en wij zorgen ervoor dat je het krijgt. Ik wil dat jullie je hier allebei thuis voelen."

Stacy voelde een gevoel van opwinding in zich opkomen. Ze had er niet aan gedacht om op deze manier een gezin te stichten, maar dit verliep allemaal zo organisch dat ze zichzelf hoop gaf. Misschien was Bethany niet de baby die ze zich had voorgesteld, maar van wat Melody haar had verteld, kon ze zich geen baby voorstellen die haar meer nodig had, en dat was waar het moederschap voor haar om draaide.

Toen Mel wegging, begon Bethany te zeuren. Ze was op een nieuwe plek met nieuwe mensen, en het enige veilige, vertrouwde gezicht dat ze kende, verliet haar, dus reageerde ze op dezelfde manier als elke andere baby zou doen, ze begon te huilen.

"Oh mijn," zei Stacy. "Hier had ik niet op gerekend."

Ze liep naar de baby toe en probeerde haar te troosten, maar had weinig succes. In wanhoop belde ze haar chauffeur en liet hem Mel aanleggen.

"Het spijt me dat ik je zo snel na je vertrek lastigval, lieverd, maar Bethany huilt en ik kan haar niet kalmeren."

"Oh ja," zei Mel, "ik had in het begin hetzelfde probleem met haar."

"Geweldig," zei Stacy. "Wat heb je gedaan om haar te

kalmeren?"

"Nou," antwoordde Mel, "Dit is een beetje gênant om toe te geven, maar ik liet haar aan mijn borsten zuigen. Ik weet dat het een beetje raar klinkt, maar het deed wonderen, in ieder geval voor mij. Het spijt me echt."

Stacy haalde diep adem, "Doe niet zo gek, Melody. Je hebt me het antwoord gegeven waar ik naar op zoek was. Ik zei dat ik wilde helpen, en als dit is hoe ik het kan doen, dan zal ik het zo doen. Ik zie je als je terug bent."

Stacy keek naar de huilende baby die op haar vloer zat en overwoog haar opties. Ze kon de baby alleen maar laten huilen of een borst nemen en kijken of ze haar kon troosten.

"Dat is helemaal geen echte keuze, hè, Bethany?"

Ze leidde de baby naar de bank en hielp haar er toen op. Stacy nam een positie aan één kant in en probeerde Bethany zo te positioneren dat ze Stacy's borsten comfortabel kon bereiken.

Toen ze klaar was met haar voorbereidingen, keek ze naar de volwassen baby en zei: "Het heeft geen zin om dit nog langer uit te stellen," en begon een borst uit haar blouse te bevrijden. Ze leidde Bethany's mond naar haar tepel en de sissy baby hapte toe en begon enthousiast te zuigen.

Hush Little Baby. Bethany ging meteen rustig zitten toen ze hem vastgreep, en Stacy vond de hele ontmoeting verrassend prettig. Ze keek neer op dit hulpeloze wezen en voelde een groot gevoel van liefde en medeleven voor hem. Ze kon zich niet voorstellen wat voor persoon Mel Mals stiefmoeder had beschreven. Hoe kon iemand de schoonheid van dit kind niet zien?

Een van Stacy's dienstmeisjes kwam plotseling de kamer

binnen en toen ze zag wat er gaande was , draaide de jonge vrouw zich om en probeerde weg te gaan, maar toen ze haar zag, wenkte Stacy . "Ellen, het is goed lieverd. Ik wil dat je langskomt en het nieuwste lid van ons huishouden ontmoet."

De jonge vrouw kwam met enige schroom dichterbij. "Ellen, dit is Bethany. Bethany heeft een wat ongelukkige reactie gehad op een experiment dat ik financierde, en dus zullen zij en haar moeder een tijdje bij ons blijven. Terwijl ze dat doen, vermoed ik dat dit soort dingen hier heel gewoon kunnen worden, en dus heb ik jou nodig om te proberen je er prettig bij te voelen. Kun jij dat voor me doen, Ellen?"

Ellen keek naar de jongeman die aan de tepel van haar werkgever zoog en knikte op een uiterst ongemakkelijke manier. Mevrouw James was echt een geweldige werkgever, en Ellen wilde absoluut niets doen waardoor ze haar baan zou verliezen, maar één ding was zeker, als dit een alledaags gezicht in huis zou worden, zou het zeker heel erg wennen zijn.

"Is er nog iets anders, mevrouw?"

Stacy grinnikte. "Nee Ellen, ik denk dat ik je nu wel genoeg heb aangedaan. Waarom ga je niet even kijken of de gastenkamers al klaar zijn voor onze gasten? Wat Bethany en ik betreft, we zullen proberen om je niet zo af te leiden."

Stacy keek naar Bethany en zei: "Wat een vreemd meisje, vind je niet Bethany? Je zou denken dat ze nog nooit een twintigjarige jongen heeft gezien die denkt dat hij een babymeisje is en aan de borst van haar baas sabbelt." Ze knuffelde de baby en mijmerde over hoe lang ze nog van deze serendipiteit zou kunnen genieten terwijl Bethany in slaap viel.

Toen Mel terugkwam, was ze duidelijk overstuur. De paar

koffers die ze had ingepakt werden naar haar kamer gebracht, maar Stacy maakte zich zorgen.

"Wat is er, lieve Melody?"

Het jonge meisje veegde haar tranen weg en probeerde het te verbloemen, maar gaf uiteindelijk toe dat ze haar vriendje Jimmy had gebeld om hem te vertellen wat er aan de hand was en dat het gesprek niet goed verliep. Hij beschuldigde Mal ervan te faken en zei dat als Mel bij Mal zou zijn, ze dan niet bij hem kon zijn. Ze was er kapot van en probeerde met Jimmy te redeneren, maar er was geen ruimte voor compromissen in zijn positie. Als ze niet bereid was om zich exclusief aan hem te binden, kon ze gewoon haar spullen pakken en weggaan. Ze was gekwetst en in de war en wist niet wat ze moest doen.

"Oh mijn liefste, dat is vreselijk," zei Stacy in een poging haar te troosten. "Wat wil je doen? Je bent niet verplicht om bij Bethany te blijven, weet je. Ik weet zeker dat we andere accommodaties kunnen vinden totdat we je vriendin Mal weer op het goede spoor hebben."

Mel keek naar haar vriendin die op de bank lag te slapen. "Ik weet dat je dat kunt, Mrs. James, maar dat zou niet moeten. Ik zou dat niet moeten doen. Ik doe hier niets verkeerd. Waarom is Jimmy zo'n enorme eikel over dit alles?"

"Ten eerste, schat, je zult me Stacy moeten gaan noemen. Deze situatie zal ons gewoon niet toestaan om dat niveau van formaliteit te handhaven, vrees ik." Stacy sloeg haar arm om Mels schouder. "Ten tweede, de positie van je vriendje is heel begrijpelijk." Mel keek Stacy met enig ongeloof aan terwijl Stacy verderging. "Ik heb begrepen dat het niet ongewoon is dat een peuter een hekel heeft aan de nieuwe baby die in huis is gekomen."

Mel hield vol. "Jimmy is geen peuter."

Stacy glimlachte. "Melody lieverd, *alle* mannen zijn in meer of mindere mate baby's. Denk aan alle jongens met wie je ooit bent uitgegaan en denk dan aan alle baby's waar je ooit op hebt gepast. Als je het verschil in grootte ontkent, is er dan echt zoveel verschil tussen hen?"

Mel begon te lachen. "Nee, ik denk het niet. Misschien zou hij meer openstaan voor de hele situatie als ik zou aanbieden om Jimmy weer in luiers te stoppen, samen met Mal."

Stacy lachte met haar mee. "Ben je er zeker van dat je klaar bent voor een tweeling?"

"Ik weet het niet," antwoordde Mel. "Maar ik krijg echt de behoefte om Jimmy te verschonen en hem een paar uur in een box te zetten, en als dat zijn houding niet verbetert, moet hij misschien over mijn knie gaan en het harde uiteinde van mijn haarborstel op zijn billen voelen."

"Nou, dat is altijd een optie," antwoordde Stacy. "Maar waarom geven we hem nu niet even een afkoelingsperiode? Ik bedoel, dit is hem zomaar overkomen zonder enige waarschuwing. Misschien ziet hij de dingen over een paar dagen wel helderder. En als dat niet zo is, dan kunnen we vast wel een plekje voor hem vinden in de kinderkamer, als je dat wilt."

Beide vrouwen begonnen te lachen.

Stacy begon de schamele spullen die Mel voor de baby had, te bekijken.

"Nee, dit is niet goed. Dit is helemaal niet goed. *Ons kleine meisje* verdient beter dan dit. Ik ga Dr. Michaels bellen en vragen waar ze haar spullen vandaan haalt en kijken of ik een

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

spoedbestelling hier voor Bethany kan laten bezorgen. In de tussentijd moeten we denk ik maar eens op internet gaan kijken wat we kunnen vinden. Ik beloof je dit Mel, je vriendin zal de meest stijlvolle baby ooit zijn die haar luiers nat maakt als we klaar zijn met haar!"

Ze waren verrast door de hoeveelheid en verscheidenheid aan keuzes die het internet te bieden had voor een grote, Sissybaby. Met Stacy's onbegrensde middelen besteedden de twee vrouwen de rest van de middag aan het uitzoeken van kleren, speelgoed en meubels voor de baby. Als Mal de komende tien jaar een babymeisje zou blijven, zou hij het nooit allemaal verslijten. Niet alles wat ze kochten was praktisch, maar ze hadden veel te veel plezier om zich daardoor te laten tegenhouden.

Toen Stacy beseftte hoeveel ze hadden gekocht, besloot ze dat er maar één oplossing was: de muur van de kinderkamer eruit halen en de kamer twee keer zo groot maken. Mel gilte van plezier bij het idee. Dit was waar elk klein meisje van droomde als ze zich voorstelde dat ze zelf een baby zou krijgen, en Stacy zou ervoor zorgen dat alles samenkwam voor hun baby Bethany.

De werklieden begonnen de volgende dag en binnen een week, bijna als door toverkracht, was er een babykamer voor volwassenen waar ooit twee slaapkamers hadden gestaan. De muren waren geverfd in wit en roze pastel en er was een Disney Princess-thema dat door de hele kamer liep. Er was een pluchen wit tapijt en grote kasten voor al Bethany's kleren.

Wat de kleding betreft, die begonnen ook massaal binnen te komen. Pakket na pakket kwam elke dag aan de deur. Er waren jurken, rompertjes en shortalls. Er waren tientallen stoffen luiers en ducky luierspelden. Er waren plastic onderbroekjes in alle soorten en maten, maar vooral waren er rhumba onderbroekjes in een

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

regenboog van kleuren. Er waren mutsjes, slabbetjes en babyslofjes.

Er waren ook stapels en stapels accessoires. Babyflessen met extra lange spenen om goed in de mond van een volwassen baby te passen. Er waren oversized fopspenen in een duizelingwekkende reeks kleuren en stijlen met bandjes om ze aan kleding te bevestigen zodat de baby ze nooit zou verliezen. Er waren voedingslepels en babyschotels.

Ten slotte was er het speelgoed. Er was oh zo veel speelgoed. Bethany zou genoeg hebben om een huis vol baby's tevreden te stellen. Stacy kon gewoon niet naar een babyspeeltje kijken en zich voorstellen dat Bethany het zonder zou hebben. Er was van alles, van stapelringen tot knuffels tot babyblokken en alles in hoeveelheden en maten om een kamer mee te vullen.

Toen Mel naar de schatkist keek die zich in de babykamer ophoopte, draaide ze zich om naar Stacy en zei: "Ik denk dat je het misschien een beetje overdreven hebt."

Stacy lachte, "Oh nee, je kunt dit niet allemaal op mij afschuiven, Melody lieverd. Jij bent degene die drie verschillende mobielen voor de wieg heeft uitgezocht, als ik me goed herinner, en dan heb ik het nog niet eens over alles wat oplicht of babymuziek afspeelt."

"Oké, schuldig aan de aanklacht," antwoordde Mel. "Maar jij bent degene die een dierentuin vol knuffels voor haar heeft gekocht om mee te spelen. Als ze ooit in die menagerie terechtkomt, Stacy, dan duurt het een week om haar er weer uit te graven."

"Ik wou alleen dat de meubels hier waren," mijmerde Stacy. "Kun je je niet voorstellen hoe perfect het eruit zal zien als het ledikantje daar staat, en de verschoontafel en luieremmer daar, en de box, oh wat hou ik van die box, hier zal staan. We kunnen de

kinderstoel daar bij de ladekast zetten, en als Malcolm bij je terugkomt Melody, wees dan niet verbaasd als hij nooit meer uit deze kamer wil. Het wordt de droom van elk babymeisje dat uitkomt, en ik betwijfel of een jongen met Malcolms gevoeligheden de charmes ervan zal kunnen weerstaan."

"Nou," zei Mel, "je hebt wel aangedrongen op op maat gemaakte meubels. Ik bedoel, het is natuurlijk allemaal prachtig, maar een metalen hemelbed met gedraaide relingen kost tijd om te bouwen, om nog maar te zwijgen van de op maat gemaakte verfbeurt. Afwisselend pastelroze, geel, groen, blauw en paars voor de relingen met de witte palen en het frame, en de goudgeverfde eindstukken bovenaan, dat is gewoon perfectie, en perfectie kost tijd. En dan is er nog alles wat gebouwd en gevormd wordt van eikenhout, en dat moet allemaal wit geverfd worden met de prinsessenversieringen eroverheen. Het feit dat je ze hebt laten beloven ze volgende week te leveren, is niets minder dan een wonder."

"Ik weet het, ik weet het," antwoordde Stacy. "Maar ik wil gewoon dat alles perfect is voor Bethany. Ik ben echt heel bezitterig geworden over die grote mietje-baby, en ik wil dat ze hier gelukkig is. Van wat je me over Malcolm hebt verteld, denk ik dat hij het verdient."

"Stacy," antwoordde Mel. "Ik denk dat Mal heel veel geluk heeft dat hij jou in zijn leven heeft. Sterker nog, dat zijn we allebei. Je bent een geschenk uit de hemel in deze situatie, en dan heb ik het niet alleen over het geld. Je hebt ons zoveel liefde en begrip getoond, ik wou alleen dat meer mensen jouw capaciteit voor liefde hadden."

"Nu we het er toch over hebben," zei Stacy. "Hoe is het met die jongeman van je, Jimmy? Heeft hij de kans gehad om zijn

standpunt over de hele *Bethany*- kwestie te heroverwegen?"

"Oh, hij heeft genoeg kansen gehad," antwoordde Mel. "Hij heeft er alleen geen enkele gegrepen. Hij blijft volhouden dat het óf Mal is, óf hij, en hij staat niet open voor discussie over de kwestie. Ik snap het eerlijk gezegd niet. Hij kent Mal al net zo lang als ik, en hij weet hoe zwaar hij het heeft gehad. Waarom kan Jimmy hier niet een *beetje* gul zijn? Wat denkt hij dat hier aan de hand is?"

Stacy liep naar Mel toe en legde een hand op zijn schouder. "Hij is bang dat je intiem wordt met Malcolm, dat weet ik zeker."

"Dat is belachelijk," hield Mel vol. "Ik zou hem dat nooit aandoen. Bovendien is Mal op dit moment een functioneel babymeisje, dus ik zou hem dat ook niet aandoen. Het zou neerkomen op verkrachting, verdomme."

"Nou lieverd," begon Stacy. "Intimiteit is meer dan alleen seks, toch? Ik heb je met Bethany zien wiegen, haar laten drinken, met haar spelen en zelfs haar kleine kutje verzorgen bij het verschonen van de luier. Er is een onmiskenbare intimiteit tussen jullie twee, en ik heb het ook niet over seks. Het zou zinloos zijn om dat te ontkennen, maar er is hier ook niets om je voor te schamen. Je bent een liefhebbende, gevende ziel, Melody, en je hebt er genereus mee ingestemd om die liefde en genegenheid te overladen met een jongeman die daar nu wanhopig behoefte aan heeft. Je zou heel trots op jezelf moeten zijn, en als je vriendje dat niet kan zien, is hij je misschien niet waard."

"Ik weet het niet Stacy," antwoordde Mel. "Ik wil Mal wel helpen, maar ik wil ook niet alleen eindigen."

Stacy glimlachte. "Allereerst, lieverd, je zult nooit alleen zijn. Ik twijfel er niet aan dat Malcolm er altijd voor je zal zijn, na alles wat je voor hem hebt gedaan. Ten tweede heb ik één grote liefde in

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

mijn leven gehad, en ik zal je dit vertellen - als je die tegenkomt, besef je hoe kleinzielig en onbelangrijk alle vorige waren in vergelijking. Wat Ray zo speciaal maakte, was dat hij van me hield om wie ik was. Ik kon emotioneel naakt voor hem staan en geaccepteerd worden. Hij heeft nooit geoordeeld of geprobeerd me te veranderen, en er is niets sexyer of bevestigender dan dat.

"Dus vertel me, Melody, is dat het soort man dat jouw Jimmy is? Ziet en accepteert hij jou voor wie je bent zonder enig oordeel?"

Op dat moment begon Bethany te huilen. Ze was wakker geworden uit haar dutje, nat en hongerig en had wanhopig behoefte aan haar moeder voor troost en aandacht. Mel keek naar Stacy en zei: "Op dit moment ben ik bang dat er maar één jongen is die aan die norm kan voldoen, en als ik me niet vergis, heeft hij een luierswissel nodig."

Ze begonnen allebei te lachen.

Terwijl Mel de luiers, spelden, plastic onderbroekjes, doekjes en babyolie voor de luierswissel begon te verzamelen, praatte ze nog wat met haar nieuwe weldoener.

"Stacy, hoe heb je dat gedaan? Je laat het er allemaal zo makkelijk uitzien. Je runt grote bedrijven en draagt bij aan talloze goede doelen, en toch maak je altijd tijd voor Bethany en mij. Hoe is dat allemaal mogelijk?"

Stacy glimlachte naar het meisje. "Het is niet makkelijk, maar ik ben nooit bang geweest voor hard werken. Ik zal je een klein geheim vertellen. Toen ik jouw leeftijd had, was ik net zo bang voor mijn toekomst als jij. Het is alleen zo dat je met de leeftijd en ervaring een beetje perspectief krijgt en alles niet meer zo eng lijkt.

"Ik zal je ook dit vertellen. De tijd die ik met jou en Bethany doorbreng is geen klusje. Het is een klein cadeautje voor mezelf. Het

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

is waar ik naar uitkijk als ik financiële rapporten of groeiprognozes doorneem. Dat is zo ontzettend saai, maar het moet gebeuren, dus ik beloof mezelf dat ik, als ik er eenmaal doorheen ben, wat tijd met jou zal doorbrengen of met Bethany zal spelen. Het is een behoorlijke motivator, dat kan ik je verzekeren."

Toen de vrouwen bij Bethany aankwamen, huilde ze helemaal. Mel keek haar aan en riep uit: "Ik weet wat *je wilt* , dus ik denk dat het verschonen van luiers even moet wachten."

Ze ging naast de baby zitten, haalde haar borst eruit en liet de huilende baby aan haar borst happen. Ze leunde achterover en begon te genieten van de stimulatie die het zuigen op haar systeem had. Ze keek naar de grote, Sissybaby en glimlachte.

"Ik wou dat mama wat melk voor je had, lieverd, maar dat is gewoon niet het geval."

"Nog niet," zei Stacy. "Je hebt nog geen melk voor haar . "

"Waar heb je het over?" vroeg Mel.

"Ik heb het onderzocht en het lijkt erop dat je met regelmatige stimulatie kunt beginnen met lacteren, zelfs als je nog nooit een baby hebt gehad . Ze zeggen dat de stimulatie een bepaalde groep hormonen in je systeem triggert die uiteindelijk leiden tot melkproductie. Ze zeggen ook dat het een vrouw kan stimuleren, en ik heb het niet over intellectueel."

Mel bloosde. "Ja, dat had ik al een beetje door. Ik dacht dat ik gewoon raar deed, maar jij zegt dat het zo hoort?"

"Oh ja," zei Stacy. "Het is iets dat meer vrouwen die hun baby's met de fles voeden, zouden moeten weten, naar mijn mening, maar we zijn te vreemd over seks in onze maatschappij om er openlijk over te praten."

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

Mel voelde een rilling van opwinding door haar lichaam gaan. "Nou, je kunt op mij rekenen als supporter. Als het zo doorgaat, wil ik misschien wel voor een tweeling gaan. Oh, dat is vreselijk. Dat had ik niet moeten zeggen."

Terwijl de baby zich tevreden stelde met het drinken van Mel, kwam ze eindelijk tot rust om een luier te verschonen. Stacy stopte een speen in de mond van de baby en Mel begon haar uit te kleden. Er was een blik van pure vreugde in de ogen van sissy toen de twee vrouwen haar alles gaven wat ze nodig had. Stacy had een rammeltje dat ze voor het gezicht van de baby schudde, haar fascineerde met elke beweging en elk geluid, terwijl Mel de doorweekte luiers onder haar billen vandaan schoof en ze met een doffe klap in de luieremmer legde. Mel pakte toen twee stoffen luiers, vouwde ze op voor de maximale hoeveelheid dekking en schoof ze terug onder Bethany's billen. Zodra Mel het doekje aanbracht om haar schoon te maken, werd Bethany's kleine clitoris stijf.

dat kunnen we toch niet in haar luier krijgen?"

"Nee, dat denk ik niet," giechelde Stacy.

"Oh, iemand houdt toch van het verschonen van luiers?"

Mel reikte over en pakte de babyolie. Ze goot een royale hoeveelheid in haar hand en liet het lichtjes opwarmen voordat ze het langzaam en zachtjes strelend op Bethany's kleine stijve clitoris aanbracht.

"Daar gaan we, Bethany. Dat voelt fijn, nietwaar? Het is fijn om een babymeisje te zijn en dat mama je luier verschoont, nietwaar? Wie is een Sissy? Wie is een Sissy? Bethany's mama's Sissy. Bethany's mama's Sissy. Heb je iets voor mama, schatje? Laat mama zien wat je voor haar hebt, Bethany."

Terwijl Mel de snelheid waarmee ze de baby streelde verhoogde, begon Bethany's rug lichtjes te krommen en begon ze steeds sneller aan haar speen te zuigen. Opeens was er een uitbarsting die Mel's hand en Bethany's buik bedekte.

"Dat is mijn meisje, Bethany. Mama is erg trots op je, lieverd, dat je je rotzooi voor haar hebt gemaakt."

Terwijl Mel wat babydoekjes pakte en de baby begon schoon te maken, keek ze naar Stacy en riep uit: "Ik denk dat het nu wel in de luier past, vind je niet?" Ze lachten en Mel maakte het verschonen van de baby af.

Toen Bethany weer was aangekleed, gaf Stacy haar een grote knuffelpuppy om mee te spelen. Mel keek toe hoe haar vriend vrolijk op de grond speelde, kruipend, zuigend, kwijlend en zich in het algemeen gewoon niet bewust van de verwachtingen die een maand geleden nog aan hem gesteld zouden zijn.

"Waarom kunnen er niet meer jongens zijn zoals Mal, Stacy? Ik bedoel niet de luiers en dat soort dingen, of in ieder geval niet *alleen* de luiers en dat soort dingen, maar kijk eens hoe zorgeloos hij is als Bethany. Hij probeert me niet te imponeren. Hij probeert geen van zijn emoties te verbergen. Dit is de eerlijkste blik op een jongen die ik ooit heb gehad, en het kostte me bijna niets om hem in een babymeisje te veranderen."

"Ze zijn een ingewikkeld stel, dat geef ik toe," zei Stacy met een diepe zucht. "Maar als het je beter laat voelen, ze hebben het net zo moeilijk om meisjes te doorgronden. De houding en emotionele afstand zijn precies wat ze hebben geleerd dat vrouwen van hen willen. Ze worstelen gewoon om het allemaal te doorgronden, en sommigen lukt dat nooit echt, vrees ik. Toch hebben we hier een juweel in onze Bethany. Ze is de perfecte jongen omdat ze een babymeisje is." Stacy boog zich voorover en schudde

een rammelaar in Bethany's gezicht. "Klopt dat niet, Bethany? Ben jij niet gewoon het beste babymeisje dat een jongen ooit zou kunnen zijn?"

Met de komst van de babymeubels kreeg het leven in het huishouden van James een vaste routine. Mel ging 's ochtends met Bethany naar de campus en zette haar dan af bij het kantoor van de afdeling Psychologie terwijl ze naar de lessen ging. 's Avonds haalde ze de baby weer op en werd ze teruggebracht naar het landgoed van James.

Het leven op de campus werd echter een beetje ongemakkelijk voor haar, omdat Jimmy er alles aan deed om ervoor te zorgen dat iedereen die ze kenden op de hoogte was van wat er met haar en Mal aan de hand was. Sommige van hun vrienden, die zich ongemakkelijk voelden bij het idee dat Mal een soort grote baby was geworden, vermeden haar gewoon, en zelfs degenen die hun sympathie en steun voor haar uitspraken, leken zich ook ongemakkelijk te voelen bij haar. Het was alsof ze iets had opgelopen dat ze niet wilden krijgen. Mel vond Stacy's huis steeds meer een toevluchtsoord voor haar, waar ze niet aangestaard zou worden of het onderwerp zou worden van pikante roddels. Het was de plek waar ze gewoon zichzelf kon zijn en ze niet als een weirdo zou worden beoordeeld omdat ze haar vriendin wilde zien.

Het was terwijl ze op een avond, toen ze terugkwam op het landgoed van James, door zulke gedachten werd belast, dat Stacy haar zag. Melody was veel meer voor haar geworden dan zomaar een werknemer. Ze was een echte vriendin en een persoon wiens pijn Stacy pijn deed. De gedachte dat iemand de lieve, zorgzame jonge vrouw pijn had gedaan, was ondraaglijk voor haar.

Ze riep: "Hé Melody, kun je even hier komen?"

"Eh, natuurlijk Stacy, ik kom er zo aan."

Melody had moeite om Bethany mee te krijgen terwijl ze probeerde haar boeken en de luiertas allemaal tegelijk te beheren. Toen alles met een doffe klap op de grond viel, inclusief Bethany, schreeuwde Mel het uit.

"Verdomme! Verdomme, verdomme, verdomme!"

Bethany keek haar aan en begon te huilen en Mel begon meteen na haar. Stacy liep naar het jonge meisje toe en sloeg haar armen om haar heen.

"Het is goed, Melody lieverd. Laat me je helpen. Ellen? Ellen, kun je alsjeblieft hier komen?"

Het jonge meisje kwam snel ter plaatse en zag de verwoesting die zich voor haar afspeelde.

"Ellen, wil je alsjeblieft naar de kinderkamer gaan en Bethany's knuffelhond halen? Je weet wel, de grote, toch? Haal hem alsjeblieft en breng hem terug naar beneden en geef hem aan haar, en ga dan naar de keuken en vertel George dat ik twee Espresso Martinis nodig heb, zo snel als hij ze kan maken. Dank je wel, Ellen, lieverd."

Terwijl de meid vertrok voor haar queeste, liep Stacy met Melody naar de bank en zette haar neer. Mel had willen opstaan en de rotzooi die ze had gemaakt opruimen, maar Stacy bleef aandringen.

"Je verlaat die plek niet voordat je minstens één Espresso Martini hebt gehad, en dat meen ik."

De meid kwam terug met de knuffelhond, die Bethany meteen kalmeerde en ging toen naar de keuken. Stacy liep ernaartoe en begon de spullen van de vloer te halen. Toen ze klaar was en terugging naar de bank, vond ze Melody met haar gezicht

begraven in haar handen. Ze ging zitten en sloeg een arm om de schouders van het jonge meisje.

“Wil je erover praten?”

Terwijl Mel opkeek, kwam Ellen net de kamer binnen met twee drankjes op een dienblad. Ze zette ze voor de vrouwen op de bank en Stacy zei haar dat ze George moest laten weten dat hij klaar moest zijn voor nog een paar rondes, voor het geval dat.

“Stacy,” zuchtte het jonge meisje. “Hoe ben ik zo terechtgekomen?”

“Wat dan, lieverd?” was het kalmerende antwoord van Stacy.

“Zonder vrienden, zonder seks en zo volkomen alleen,” was haar neerslachtige antwoord.

Stacy pakte de drankjes en gaf er een aan Mel. Ze stond erop dat ze het opdrank.

“Hmm, weet je, lieverd, dit is misschien moeilijk voor je om te horen nu, maar ik denk niet dat je het grote plaatje hier ziet. Je bent niet zoals de meeste meisjes van jouw leeftijd. Je bent volwassener en je bent bereid om genereus en zorgzaam te zijn als het om andere mensen gaat. Je zegt dat je geen vrienden hebt, maar ik zeg je dat je nooit vrienden hebt gehad, in ieder geval geen echte. Oh, er waren mensen die genoten van je gezelschap en die graag je goede tijden met je deelden, maar als ze bereid zijn je bij de eerste hobbels in de weg in de steek te laten, zijn dat geen echte vrienden, in ieder geval niet het soort dat je hebt. Vraag jezelf dit af, zou je dat bij hen hebben gedaan als ze in jouw situatie zaten? Natuurlijk niet.

“Seksloos is iets lastiger, maar ik vraag je, denk je dat je echt veel mist als die seks met Jimmy was? Fysieke stimulatie is één ding, maar als die daad verstoken is van enige echte liefde en respect van

je partner, dan zal ik je vertellen dat het gemakkelijk vervangen kan worden door mechanische apparaten die sowieso veel beter uithoudingsvermogen hebben. Uit zijn acties kan ik niet opmaken of Jimmy echt van je hield of je respecteerde.

"En wat betreft helemaal alleen zijn, je hebt Bethany, ik en de mensen van de afdeling Psychologie die het allemaal geweldig vinden om in je leven te zijn en je enorm bewonderen om wat je doet."

Mel nam een flinke slok, veegde haar ogen af en zei: "Je hebt natuurlijk gelijk Stacy, en begrijp me alsjeblieft niet verkeerd, ik ben *zo dankbaar* dat ik jou in mijn leven heb. Je bent de grote zus die elk meisje wenst te hebben, maar soms lijkt het allemaal zo overweldigend."

"Nou, dan zou ik je mijn excuses moeten aanbieden," hield Stacy vol. "Ik heb je gezegd dat ik je zou helpen deze last te dragen en het lijkt erop dat ik tekortschiet in mijn werk. Als je je drankje op hebt, wil ik dat je naar boven gaat, een lekker lang heet bad neemt en je aankleedt. Je gaat een avondje uit en ik betaal de kosten. Nodig een vriend of vijf uit, of als je dat liever hebt, ik weet zeker dat Ellen graag met je mee wil, maar ik reserveer voor je bij *Sergio's* en kies dan de club van je keuze en ga dansen. Ik zorg ervoor dat je de VIP-ruimte krijgt. Ik heb maar één regel: er wordt niet over Bethany of schoolwerk of iets anders dat naar stress ruikt gepraat. Ik wil dat je uitgeput thuiskomt van het plezier. Begrijp je dat?" Mel knikte terwijl ze haar drankje opdronk. "Goed, ga dan maar. Bethany en ik kijken uit naar een spannende avond met *Disney Princess* -films."

Het was alsof er een enorme last van het jonge meisje was gevallen. Terwijl ze in bad zat, belde ze een aantal van haar vriendinnen en schetste de plannen voor de avond, en ze had geen moeite om vijf gewillige gegadigden te vinden voor een chique

Bedtijdverhalen voor Sissy Babies 2

Experimentele variaties 2

meidenavondje uit. Stacy had haar limousine en chauffeur voor hen beschikbaar gesteld voor de avond, dus Mel voelde zich nogal belangrijk toen ze ze individueel ophaalde. Het gesprek begon in de auto en het was alsof ze nooit een slag had gemist. Ze lachten en maakten grove toespelingen de hele weg naar het restaurant. Toen ze daar aankwamen, was het personeel helemaal over hen heen, want niets was Miss Melody en haar gasten te ontzeggen. Het had niet beter kunnen gaan, maar naarmate het diner vorderde, kwam het gespreksonderwerp op Mal, en hoe hij Mels leven verwoestte.

Mel luisterde terwijl elk van de meisjes hun afkeer uitsprak voor wat Mel moest doorstaan, en hoe ze altijd vonden dat Mal raar was. Ze prezen haar allemaal, maar spraken over zijn egoïsme en hoe ze hem zouden hebben laten opnemen als dat nodig was. Het was tenslotte niet hun probleem. In de club zag Mel ze drinken en flirten en over het algemeen geen enkele zorg tonen voor iemand anders dan zichzelf. Aan het einde van de avond zeiden ze allemaal hoe geweldig ze het hadden gehad en dat ze het zo snel mogelijk weer wilden doen als Mel weer weg kon van "*de freak*". Mel glimlachte en zei dat ze het niet wist, maar dat ze het erg waardeerde dat ze met haar op stap waren gegaan, en hoeveel ze van de avond had meegenomen.

Toen Mel terugkwam bij het landhuis vond ze Bethany slapend op Stacy's schoot, haar knuffelhond vasthoudend en zuigend aan haar speen. Stacy aaide het hoofdje van de sissy baby en glimlachte naar haar.

"Hoe was je avond, Melody lieverd? Ik hoop dat ze goed voor jou en je vrienden gezorgd hebben."

"Ze waren zo attent, ik voelde me een beetje schuldig." Mel keek Bethany lang aan en ging toen naast Stacy zitten. "Dat had ik echt nodig, dus heel erg bedankt. De tijd weg van Mal hielp me om

dingen helderder te zien. Ik weet dat je zei dat ik niet aan hem moest denken, maar ik miste hem eigenlijk, en toen de andere meisjes hem begonnen af te zeiken, alsof dit allemaal iets was wat hij had gepland en deed om gemeen te zijn, besepte ik dat je gelijk had. Ze accepteerden me graag op hun eigen voorwaarden, maar ze zouden niet de moeite nemen om mij of iemand anders te proberen te begrijpen. Zoals je zei, ze waren niet echt vrienden, gewoon mensen die ik kende. Ik zal dit voor hen zeggen, ze hadden er geen moeite mee om *jouw* geld uit te geven. Het was eigenlijk best triest, maar ik voel me nu beter over mezelf, dus nogmaals, bedankt.

"Het geld was goed besteed als het je beter deed voelen, lieverd." Stacy gaf Mel een aai over haar hand. "Het zou goedkoop zijn, twee keer zo duur, afgaande op de glimlach op je gezicht nu. Het spijt me dat je vrienden niet konden zien wat ik kan zien als ik naar je kijk, vooral omdat je hier voor de kleine Bethany zorgt, maar zoals ik je al vertelde, word je onder de meer volwassen mensen in je leven met een zeker gevoel van ontzag bekeken, en ik twijfel er niet aan dat die kring alleen maar zal blijven groeien als je nieuwe mensen ontmoet."

"Um-hmm, ik weet zeker dat je gelijk hebt," zei Mel. "Maar voor nu ga ik gewoon blij zijn met ons kleine meisje hier, en de mensen die ze in ons leven heeft gebracht." Ze streelde de wang van de baby met de achterkant van haar hand en zuchtte.

Terwijl Mel het moeilijk had op de campus, floreerde Mal, in zijn gedaante als Bethany. De staf van de afdeling Psychologie was dolblij met hem en vond het geweldig om voor hem te zorgen als hij bij hen was. Penny en Emma, die de meeste oppastaken voor hem op zich namen, aangezien hun experiment was uitgesteld, hadden allebei een echte voorliefde ontwikkeld voor de grote Sissybaby. Hij was niet wat ze dachten te zoeken toen ze tekenden om met Dr. Michaels te werken, maar de casestudy die ze over hem en zijn

nieuwe aandoening schreef, zou hun namen prominent bevatten en het zou hen door de aard ervan zeker serieuze erkenning in het veld opleveren, wat hopelijk zou leiden tot kansen op een baan . Als ze er een paar dozijn luiers voor moesten verschonen, was dat een prijs die ze bereid waren te betalen. En er waren ook andere voordelen, want Bethany bleek de levensgrote babypop te zijn waarmee ze elke dag mochten spelen. Ze was een soort wensvervulling voor elke kleine meisjesfantasie die de jonge vrouwen nog koesterden. Haar aankleden in de vele babypakjes, haar voeden en verschonen, het was echt heel dankbaar werk.

Wat Dr. Michaels betreft, zij hield ook van de grote baby. Het maakte niet uit wat voor dag ze had, alleen al het zien van de jonge jongen, gekleed in zijn luiers en babykleertjes, spelend in de kinderkamer die ze hadden gebouwd voor hun experiment, bracht altijd een glimlach op haar gezicht. Hij leek een aangeboren vermogen te hebben om de emotionele lasten van anderen te verlichten, zonder ze zelf op zich te nemen. Ze *was* enigszins ontmoedigd door de langzame vooruitgang die ze boekte in het helpen van de jongeman om zijn volwassen persoonlijkheid te re-integreren, maar ze *boekte* vooruitgang en ze was blij dat hij zo'n solide steunstructuur had gevonden om in te bestaan totdat hun werk voltooid was. Ze was er zeker van dat Malcolm sterker werd, maar ze raakte er ook steeds meer van overtuigd dat hij nooit helemaal van Bethany af zou komen. Bethany leek, ondanks dat ze een babymeisje was, de meest dominante persoonlijkheid te zijn en zou als zodanig waarschijnlijk een bijna permanente factor in Malcolms leven blijven. Toch, toen ze zag hoe gelukkig hij was in zijn luiers en jurkjes, was ze er niet zeker van dat dat überhaupt zo erg was.

Stacy sprak met Dr. Michaels. Ze was erg geïnteresseerd om alles te horen over Malcolms voortgang met zijn behandeling en zijn